

ANNOTATA AD I. COR. CAP. IX.

B. Hülfemanno videtur Paulus propriè hic non agere de ἀδοκίμια seu reprobatione à gratiâ justificationis, aut glorie æternæ, An hic de re- quod alias sequeretur, Petrum aliosq̄, utentes iis, quibus abstine- natorum bat Paulus fuisse ἀδοκίμιας, sed loqui de comparativa idoneitate ad ἀδοκίμια? Apostolatus officium, respectu infirmorum exequendum. Quo sen- su δοκίμη sumitur 2. Cor. IX. 13 & δόκιμη atqve ἀδόκιμη significant ratione objectorum de quibus prædicantur, aptitudinem & ineptitudinem ad certum quoddam officium 2. Tim. II. 15. 2. Cor, X. 8. Sic Apelles vocatur δόκιμη ἐν σπείρω Rom. XVI. 10. Abstiniens à scandalo fratris dicitur δόκιμη Rom. XIV. 18. Sic ἀδόκιμη 2. Cor XIII. 7. terra inepta & inhabilis ad segetem Ebr. VI. 8. Sed non videtur admittendum, quod ὁ Μακαριτη ibidem supposuit, Apostolum in hisce similitudinibus unicè adhuc usum εἰδωλοθύτων, vel rerum mediarum respicere, quùm potiùs in genere cursum & certamen Christianorum definiat, quod è capitis sequentis σβεχία satis constat. Quapropter rectè B. Hunnius, B. Balduinus, B. Weinrichius, aliiqve nostrates ex hoc loco contra Calvinianos probant, renatos excidere posse gratia Dei & reprobos fieri. Papistæ autem temere hic quæerunt meritum bonorum operum, quafi brabeum vitæ æternæ cursu & pugná nostrâ impetremus, aut mereamur. Vita enim æterna donum est gratuitum Rom. VI. v. ult. nec à nostro cursu, labore aut pugna dependet ullatenus Rom. IX. 6. unde meta & præmium nobis destinatur, anteqvam cursum ingrediamur: Adeoque non medium consequendi salutem, sed modus tantum, seu ordo determinatus, destinatus indicatur, quo non nisi per certamina, labores, & tribulationes ad cœlestem gloriam traducimur.

An hic meritum B. O. adseratur.

